

Η Μυγδαλιά κι ο Τζίτζικας

Μια μέρα ένας φτωχός περνούσε στη γειτονιά του από έναν υφαντή και είδε μια μαύρη κότα δεμένη με κόκκινο σπάγγο στο εργαστήρι του. Όταν πήγε σπίτι του, άκουσε τη γειτόνισσα που φώναζε κι έλεγε ότι της πήραν τη μαύρη κότα και να το βρουν από τον Θεό και άλλα. Αυτός τότε της φώναζε και της είπε:

-Αν μου δώσεις δυο γρόσια, σου δείχνω εγώ που είναι η κότα.

Και εκείνη υποσχέθηκε κι αφού έκαμε τούτος πως διάβαζε σε κάτι βιβλία, της είπε :

-Την ηύρα! Είναι στο τάδε εργαστήρι και τρέξε!

Αυτή έτρεξε και την ηύρε και του έδωκε και τα δυο γρόσια.

Τότε του λέει η δική του η γυναίκα :

-Σαν καλή δουλειά είναι αυτή ! Να γίνεις μαντολόης!

Και αυτός αποφάσισε να γίνει μαντολόης και να λέει μαντολογίες. Εκεί που κάθονταν στο σταυροδρόμι μια μέρα, πέρασαν οι δούλοι του βασιλιά και τον ρώτησαν και αυτοί τι θα αποκτήσει η βασίλισσα, κορίτσι ή αγόρι; Κι αυτός , επειδή δεν ήξερε τι να πει, έκανε πως διάβαζε ένα βιβλίο κι έλεγε ολοένα :

- Αγόρι , κορίτσι, αγόρι, κορίτσι....

Εκείνοι βαρέθηκαν να τον ακούν κι έφυγαν.

Όταν γέννησε η βασίλισσα , έκαμε δίδυμα ένα αγόρι και ένα κορίτσι. Τότε θυμήθηκαν οι δούλοι τον μαντολόη και είπαν του βασιλιά, τι τους είχε πει . Αυτές τις μέρες του χαν κλέβει του βασιλιά την κάσα με τα φλουριά και, σαν έμαθε έτσι για τον μαντολόη , έστειλε και τον έφερε με μεγάλη τιμή και παράταξη, με στρατό, με μουσικές. Ο καημένος ο μαντολόης έτρεμε από τον φόβο του, αλλά τι να κάνει. Που ήξερε εκείνος ποιος έκλεψε τα φλουριά!

Πέρασε μια μέρα, δυο, τρεις, τίποτα. Μια βραδιά ζήτησε και του πήγαν ένα πιάτο μύγδαλα , τα έσπαγε κι έτρωγε.

Οι κλέφτες ήταν τρεις είχαν φοβηθεί και έτσι έστειλαν έναν από αυτούς να παραφύλαξη στην πόρτα να δει, αν θα μαντέψει σωστά. Αφού έφαγε πολλά μύγδαλα, νύσταξε ο μαντολόης είπε :
-Ήρθε ο πρώτος ! (εννοούσε ο ύπνος)

Εκείνος που ήταν απόξω κι άκουσε αυτά τα λόγια, φοβήθηκε Πάει και λέει στους άλλους :

-Ορέ παιδιά , μας κατάλαβε ο μαντολόης. Πήγα απόξω από την κάμαρη κι άκουσα κι έλεγε "ήρθε ο πρώτος"!

Αυτοί δεν πίστεψαν και πήγε ο δεύτερος πίσω στην πόρτα.

Ο μαντολόης ξύπνησε κι έσπασε πάλι τα μύγδαλα κι έτρωγε. Νύσταξε πάλι κι είπε :

-Ήρθε και ο δεύτερος!

Αυτός που το άκουσε, πήγε και το πε στους άλλους.

-Με κατάλαβε και μένα, τους λέει. Πήγα κι εγώ κι άκουσα κι είπε "ήρθε ο δεύτερος" .

Πήγε κι ο τρίτος να δει. Ο μάγος πάλι ξύπνησε κι έσπασε μύγδαλα κι έτρωγε. Νύσταξε πάλι και είπε :

-Ήρθε και ο τρίτος ! (ο τρίτος ύπνος)

Πήγε κι αυτός και το είπε :

-Μας κατάλαβε ο σατανάς ο μαντολόης.

Πήγαν τότε όλοι και βρόντηξαν την πόρτα κι είπαν του μαντολόη :

-Ξέρουμε ότι είσαι καλός μάγος και μας βρήκες και τους τρεις, μόνο μην τύχει και μας προδώσεις στο βασιλιά και θα σου δείξουμε που την έχουμε την κάσα με τα φλουριά.

Πήγαν και του έδειξαν.

Πέρασαν κάμποσες μέρες. Ο βασιλιάς τον ρώτησε :

-Ε, μαντολόη, κατάλαβες τίποτα ;

-Κάτι κατάλαβα, του λέει. Δωσ' μου ένα δούλο να σκάψω.

Του έδωσε δούλο, πάει σε ένα μέρος του περβολιού σκάβουν, βρήκαν την κάσα απείραχτη, γεμάτη φλουριά, και χάρηκε ο βασιλιάς και του έδωσε λογιών λογιών δώρα. Αφού έφαγαν το γεύμα μαζί, τον πήρε και βγήκαν στον κήπο. Εκεί που περπατούσαν, ο βασιλιάς άρπαξε από μια μυγδαλιά έναν τζίτζικα στο χέρι και του λέει:

-Αν είσαι αληθινός μαντολόης, να δούμε τι θα πεις. Τι έχω εδώ στο χέρι;

Ο καημένος ο μαντολόης που τον έλεγαν στο όνομά του Τζίτζικα και τη γυναίκα του Μυγδαλιά, είπε τότε φοβισμένος και τρομαγμένος:

-Χαλάλι σου, Τζίτζικα, που σ' άφησε η Μυγδαλιά κι έπεσες στα χέρια του βασιλιά!

Ο βασιλιάς νόμιζε που έλεγε για τον τζίτζικα που είχε στο χέρι και τη μυγδαλιά που τον πήρε και χάρηκε πολύ και του έδωσε πολύ χρυσάφι και του είπε να πάει πια στο σπίτι του κι έζησε καλά κι ακόμα καλύτερα .